

Asia: VN/26856/2023

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle uudeksi alueidenkäyttölaki

Lausunnonantajan lausunto. Lausuntopalautteen käsittelyn helpottamiseksi ympäristöministeriö pyytää, että lausunto jaotellaan lausuntopyynnössä ilmoitettujen väliotsikoiden mukaisesti.

Kommentit luvusta 1 Yleiset säännökset

Alueidenkäyttölailla on kaavoitusta ja muuta maankäyttöä ohjaavana sektorilakina merkittävä rooli ilmastonmuutoksen hillinnässä ja siihen sopeutumisessa, luonnon monimuotoisuuden vahvistamisessa ja lisäämisessä sekä luontokadon pysäyttämisessä. Niin pitkään kuin ympäristölainsäädäntö rakentuu pääosin itsenäisistä, valtaosin pistemäiseen päätöksentekoon ohjaavista sektorisäädöksistä, on alueidenkäyttölaki toisin sanoen keskeisessä asemassa suomalaisen yhteiskunnan ekologisen kestävyys, hallitusohjelmaan kirjattujen luontokadon torjumista ja hiilineutraaliutta koskevien sitoumusten ja kansainvälisten velvoitteiden toteutumisen ja saavuttamisen kannalta.

Tringa ry korostaa, että nyt nähtävillä ollut säädösluonnos perusteluineen ei vastaa riittävällä tavalla tarpeeseen uudistaa alueidenkäyttöä ohjaavaa lainsäädäntöä kokonaisvaltaisemman suunnittelun ja kestävämpien toimintatapojen suuntaan. Keskeisiä heikennyksiä nykyiseen, jo valmiiksi em. tavoitteiden saavuttamisen kannalta riittämättömään lainsäädäntöön nähden ovat erityisesti maakuntakaavan rooliin liittyvät muutokset sekä maakunta- ja yleiskaavan sisältövaatimuksiin liittyvät asiat, tuulivoiman ohjaamiseen liittyvät minimietäisyydet sekä osallistumis- ja vaikutusmahdollisuuksien oleellinen ja voimakas kaventaminen. Luonnon monimuotoisuuden vahvistamiseksi ja lisäämiseksi sekä luontokadon torjumiseksi säädösluonnosta tulee muokata pistemäisestä ajattelusta ja kapeasta, taloudellisen kestävyys ja elinkeinoelämän lyhyen aikavälin edun priorisoivasta näkökulmasta laaja-alaisen kokonaisuuksien huomioimiseen ja ekologisen kestävyys nostamiseen säädöksen perimmäiseksi lähtökohdaksi.

Tringa ry keskittyy lausunnossaan kommentoimaan lukukohtaisesti maakunta- ja yleiskaavaa, tuuli- ja aurinkovoimaa sekä muutoksenhakua ja osallistumismahdollisuuksia. Muilta osin yhdyimme kattojärjestömme BirdLife Suomen esittämiin huomioihin.

Säädösluonnoksen 5 §:ssä luetellut alueiden käytön suunnittelun tavoitteet ovat pitkälti yhtenevät voimassa olevan säädöksen 5 §:n vastaavien tavoitteiden kanssa sillä erotuksella, että ilmastonmuutoksen hillintä ja ilmastonmuutokseen sopeutuminen on luonnoksessa nostettu omaksi uudeksi tavoitteekseen. Tringa ry huomioi, että luontokadon torjuminen tulee lisätä omaksi kohdaksi 5 §:n tavoitesäännökseen, ja tämän ohella tavoitteen luontokadon torjumisesta tulee sisältyä lain aineellisiin säännöksiin velvoittavana sisältövaatimuksena kaikilla kaavatasoilla sekä valtakunnallisissa alueidenkäyttötavoitteissa. Säädöstekstissä tai vähintään lain esitöissä tulee myös ilmaista selkeästi pyrkimys lain tavoitteiden saavuttamiseen siten, ettei ilmastonmuutoksen hillinnällä ja ilmastonmuutokseen sopeutumisella aiheuteta luontokatoa ja luonnon monimuotoisuuden heikentämistä.

Samoin lievennyshierarkia (pyrkimys ensisijaisesti luontohaittojen välttämiseen ja minimoimiseen) tulee kirjata lakiin selkeäksi kaikkia kaavatasoja läpäiseväksi periaatteeksi ja tavoitteeksi.

Kommentit luvusta 2 Viranomaisten tehtävät

-

Kommentit luvusta 3 Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

Luonnoksen 18 §:n 2 momentin 3 kohtaan tulee lisätä maininta luontokadon torjumisesta seuraavasti: ”valtakunnallisesti merkittävä vaikutus luontokadon torjumiseen, ilmastonmuutoksen hillintään tai ilmastonmuutokseen sopeutumiseen, luonnon monimuotoisuuteen, luonnonvarojen kestävään käyttöön tai merkittävien ympäristöhaittojen välttämiseen.”

Kommentit luvusta 4 Maakuntakaava

Luonnoksen perusteluissa todetaan, että ”maakuntakaavassa luodaan edellytykset valtakunnallisten ja maakunnallisten luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaiden ja herkkien alueiden arvojen säilymiselle sekä luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeiden ekologisten yhteyksien olemassaololle.” Nämä perustelut eivät heijastu säädöstekstiin, ja maakuntakaavan rooliin esitetyt muutokset päinvastoin hankaloittavat oleellisesti eritoten ekologisten yhteyksien ja ekologisen kytkeytyneisyyden huomioimista ja turvaamista. Tringa ry pitää maakuntakaavan roolin esitettyä muutosta kohti entistä suurempaa yleistasoisuutta ja -piirteisyyttä sekä ohjausvaikutuksen keventämistä vääränsuuntaisena, säädöksen sisäisiä ristiriitaisuuksia ja epäselviä tulkinnallisia tilanteita lisäävänä sekä kaavahierarkiaa hämärtävänä.

Keskeinen ongelmakohta on säädösluonnoksen 21 §:n 2 momentti, joka esitetysti rajaisi maakuntakaavan tarkoitusta ja mittakaavaa oleellisesti ja merkittävästi. Momentin mukaan maakunnan alueidenkäytön periaatteita ja maakunnan kehittämisen kannalta tarpeellisia alueiden osoittamista käsiteltäisiin maakuntakaavassa vain siltä osin ja sillä tarkkuudella kuin alueidenkäyttöä koskevien valtakunnallisten tai maakunnallisten tavoitteiden kannalta on tarpeen. Käytännössä tämä

muutos siis rajoittaisi koko alueidenkäytön suunnittelujärjestelmän mahdollisuuksia kuntarajat ylittävän maankäytön ohjaamiseen luomalla järjestelmään aukkoja, jotka jäävät yhtäältä esityksen mukaisella maakuntakaavatasolla käsiteltyjen valtakunnallisten ja maakunnallisten asioiden ulkopuolelle ja joiden paikkaamiseen muilla käytössä olevilla instrumenteilla, kuten kuntien yhteisellä yleiskaavalla, ei käytännössä ole mahdollisuuksia. Tällaisia aukkoja voi muodostua esimerkiksi seudullisella tasolla. Katsomme, että 21 §:n esitetty 2 momentti asettaa kyseenalaiseksi koko alueidenkäyttölainsäädännölle asetettujen tavoitteiden saavuttamisen: maakuntakaavatason tehtävänä ja tarkoituksena instrumenttina on tähän saakka ollut nimenomaisesti eritasoisten maankäyttöllisten intressien yhteensovittaminen, ja tämän tehtävän poistaminen johtaa näkemyksemme mukaan suoraan tämän yhteensovittamisen poistamiseen ja puuttumiseen (ks. Heinilä 2021, s. 265). Tämä hankaloittaisi myös Suomen kansainvälisten sitoumusten ja kansallisten tavoitteiden saavuttamista tekemällä ekologisen kytkeytyneisyyden riittävästä turvaamisesta käytännössä liki mahdotonta ja vaarantaisi luonnon monimuotoisuuden turvaamisen.

Maakuntakaavan yhteensovittamistehtävä on tehnyt maakuntakaavasta ainoan kaavatason, jolla alueidenkäyttöä ja alueidenkäytön ympäristövaikutuksia voidaan tarkastella laajassa mittakaavassa ja jolla valtakunnallisia alueidenkäyttötavoitteita voidaan sovittaa maakunnallisiin, seudullisiin ja paikallisiin tarpeisiin. Maakuntakaava on käytännössä suunnittelujärjestelmän ainoa taso, jolla ekologisia yhteyksiä ja ekologista kytkeytyneisyyttä voidaan turvata ja vahvistaa. Tämä edellyttää maakuntakaavan sisältövaatimusten täsmentämistä ja kehittämistä. Maakuntakaavan roolin heikentämisen sijaan maakuntakaavaa tulee siis kehittää siten, että maakuntakaavan sisältövaatimuksiin kirjataan vaatimus luontokadon torjumisesta. Näin voitaisiin konkretisoida paitsi luonnoksen perusteluissa esitettyjä edellytyksiä ja tavoitteita, myös valtakunnallisia alueidenkäyttötavoitteita ja koko säädöksen yleisissä säännöksissä esitettyjä tavoitteita.

Maakuntakaavan ohjausvaikutus tulee heikentämisen sijaan säilyttää.

Kommentit luvusta 5 Yleiskaava

Myös yleiskaavan sisältövaatimuksia (34 §) tulee täsmentää siten, että luontokadon torjuminen kirjataan omaksi velvoittavaksi vaatimukseksi.

Kommentit luvusta 6 Asemakaava

-

Kommentit luvusta 7 Vähittäiskaupan suuryksiköitä koskevat erityiset säännökset

-

Kommentit luvusta 8 Tuulivoimarakentamista koskevat erityiset säännökset

Tringa ry katsoo, että tuulivoimarakentamista koskevaan lukuun olisi tarpeellista lisätä säännös, jossa määriteltäisiin raja-arvot maakuntakaavatasolla ohjattaville tuulivoimahankkeille. Huonosti sijoitettujen voimaloiden haitalliset linnustovaikutukset voivat olla jo yhden voimalan kohdalla huomattavia, ja luontokadon torjumiseksi etenkin pitkäikäisiin ja hitaasti lisääntyviin lajeihin kohdistuvia kumulatiivisia vaikutuksia tulee estää yhtäältä ohjaamalla voimalahankkeita pääasiallisesti maakuntakaavatasolla ja toisaalta ohjaamalla voimaloita myös kuntatasolla pois erämaisilta alueilta ja muilta sellaisilta alueilta, joilla niiden haitalliset linnusto- ja luontovaikutukset olisivat merkittäviä. Säädosluonnoksen 68 §:n 2 momentissa esitetty vähimmäisetäisyys tulee hyvin todennäköisesti käytännössä ohjaamaan muuta kuin maakuntakaavalla ohjattua tuulivoimaa juuri tällaisille alueille, ja pidämme momenttia erittäin huolestuttavana ja haitallisena. Yhdymme kattojärjestömme BirdLife Suomen vaatimukseen siitä, että lakiin tulee lisätä tuulivoimalakaavoitukseen aina liittyvä laaja-alainen yhteisvaikutusten arviointi, joka ottaa huomioon kaikki maakunnan tuulivoimalahankkeet. Niin ikään yhdymme BirdLife Suomen ehdotukseen, jonka mukaan säädosluonnoksen 68 §:n 1 momenttiin tulee lisätä 5) ja 6) kohdat seuraavasti:

”5) Suunnitellun tuulivoimalan luontovaikutukset arvioidaan ottaen huomioon myös muut maakunnan tuulivoimasuunnitelmat” sekä ”6) yleiskaava-alueen valinta perustuu koko kunnan alueen kattavaan selvitykseen tuulivoiman sijoittamisesta.”

Kommentit luvusta 9 Aurinkovoimarakentamista koskevat erityiset säännökset

Pidämme aurinkovoimarakentamista koskevan luvun lisäämistä lakiin erittäin tervetulleena. 71 §:ssä esitetyt sisältövaatimukset ovat pääosin kannatettavia ja hyviä, erityisesti kielto osoittaa aurinkovoimaa ojittamattomille luonnontilaisille suoalueille on tarpeellinen. Katsomme, että pykälän kyseistä kohdan sanamuotoa tulee kuitenkin täsmentää seuraavasti: ”aurinkovoimarakentamista ei osoiteta ojittamattomille luonnontilaisille tai sitä vastaaville suoalueille.” Myös kielto osoittaa aurinkovoimarakentamista merkittävässä määrin metsämaalle on kannatettava, mutta mahdollisten tulkinnallisten epäselvyyksien estämiseksi lain esitöissä olisi hyvä selventää sitä, mitä merkittäväällä tässä yhteydessä tarkoitetaan.

Tringa ry pitää erinomaisena lisäyksenä lakiuudistuksen yhteydessä rakentamislain sijoittamisen edellytyksiä suunnittelutarvealueella koskevaan pykälään lisättävää säännöstä, jonka perusteella vähintään 10 hehtaarin kokoisten aurinkovoimaloiden rakentaminen edellyttäisi aina yleiskaavaa tai asemakaavaa. Kannatamme lisäystä lämpimästi. Nykytila on ollut ongelmallinen, sillä tällä hetkellä suuriakin aurinkovoimaloita on pyritty edistämään suunnittelutarveratkaisuina ohi kaavoitusprosessin, ja samalla mahdollisesti merkittävien haitallisten luontovaikutusten arviointi on jäänyt tekemättä. Säännös tuo selkeyttä nykytilaan ja ratkaisee tämän ongelman. Ehdotamme kuitenkin rakentamislakiin lisättävän säännöksen tarkentamista siten, että muuhun kuin rakennettuun ympäristöön sijoitettavien aurinkovoimaloiden kohdalla kaavaa edellyttävän rakentamisen raja olisi vähintään 5 hehtaaria.

Suurten, maakunnallisesti ja seudullisesti merkittävien aurinkovoimaloiden kohdalla hankkeiden ohjaaminen maakuntakaavan kautta on tarpeen. Ehdotamme lukuun 9 lisättäväksi säännöstä, jossa vähintään 100 hehtaarin kokoiset aurinkovoimalahankkeet määriteltäisiin maakunnallisesti ja/tai seudullisesti merkittäviksi, ja jossa edellytettäisiin tällaisten voimaloiden rakentamiseksi maakuntakaavaa.

Kommentit luvusta 10 Ranta-alueita koskevat erityiset säännökset

-

Kommentit luvusta 11 Kaavoitusmenettely ja vaikutusten selvittäminen kaavaa laadittaessa

-

Kommentit luvusta 12 Asemakaavan ja yleiskaavan laatimisaloite ja asemakaavan ja yleiskaavan laatiminen yhteistyössä

-

Kommentit luvusta 13 Merialuesuunnittelu

-

Kommentit luvusta 14 Kansallinen kaupunkipuisto

-

Kommentit luvusta 15 Valtion rajat ylittävät ympäristövaikutukset

-

Kommentit luvusta 16 Pakkokeinot ja seuraamukset

-

Kommentit luvusta 17 Kaavan ja muun päätöksen tiedoksianto koskevat säännökset

-

Kommentit luvusta 18 Muutoksenhaku

Esitetyn 114 §:n mukainen valitusosoikeuden kaventaminen on huolestuttava ja demokratiaa ja osallistumista heikentävä kehityssuunta. Vastustamme voimakkaasti valitusosoikeuden rajaamista kunnan asukkailta asemakaavan hyväksymistä koskevien päätösten kohdalla ja yhdistysten valitusosoikeuden rajaamiseen liittyviä säännöksiä. Esityksessä valitusosoikeuden rajaamista on perusteltu mm. sillä, että ”kunnan jäsenillä [olisi] ollut mahdollisuus vaikuttaa myös valitusteitse alueen kaavoitukseen yleiskaavan hyväksymispäätöksen yhteydessä.” Tämä on yksiselitteisen

virheellinen ja sekä juridisesti että moraalisesti mitätön argumentti. Kunnan jäsenillä on oltava myös jatkossa valitusoikeus asemakaavan hyväksymistä koskevassa päätöksessä, sillä asemakaavatasolla ratkaistaan usein käytännössä vaikutuksiltaan merkittäviä alueidenkäyttöllisiä seikkoja, joita ei kaavoitusprosessin aikana välttämättä ole käsitelty kaavahierarkian ylemmillä portailla lainkaan. Lisäksi on huomioitava, että yleiskaava on asemakaavaa yleispiirteisempi, ja koska yleiskaavan pohjalta voidaan käytännössä laatia halutuista painotuksista ym. riippuen useanlaisia keskenään eroavia asemakaavoja, kunnan jäsenen on yleiskaavavaiheen perusteella hyvin hankala tietää, millaiseksi ympäristö asemakaavoituksen myötä lopulta muotoutuu. Käytännössä valitusoikeuden rajaaminen voisi siis johtaa siihen, että kunnan jäsenellä ei missään vaiheessa kaavaproessia ole tosiasiallista mahdollisuutta hakea muutosta kunnan kaavoitusta koskevaan päätökseen ja saattaa tällaisen päätöksen lainmukaisuutta hallintotuomioistuimen arvioitavaksi. Kuten esityksen perusteluissa kirjoitetaan, valitusoikeuden rajaaminen ”tarkoittaisi merkittävää muutosta voimassa olevaan sääntelyyn nähden.” Mikä tärkeämpää ja vakavampaa, valitusoikeuden rajaaminen asianosaisiin on juridisesti hyvin ongelmallista (myös perusoikeuksien toteutumisen kannalta) ja voi de facto johtaa merkittäviin osallistumismahdollisuuksien kaventumiseen.

Yhteisöjen valitusoikeuden rajaamiseen liittyvä 114 §:n 3 momentti sisältää myös eräitä ongelmia. Momentin mukaan rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä olisi valitusoikeus asemakaavan hyväksymisestä, jos yhteisö on tehnyt muistutuksen asemakaavaehdotuksesta. Edelleen momentin mukaan yhteisöllä on kuitenkin aina valitusoikeus, jos asemakaavaehdotusta on muutettu yhteisölle epäedullisempaan suuntaan nähtävilläoloajan jälkeen, jos valitus perustuu siihen, että asemakaavan laatimisessa tai hyväksymisessä on tapahtunut menettelyvirhe tai jos kyse on sellaisen asemakaavan hyväksymisestä, jonka toteuttamisella on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia siten, että se edellyttää YVA-menettelyä. Säännös on selkeä poikkeus yleisestä kansallisesta systematiikasta ja voi epäselkeydessään pikemminkin lopulta johtaa tuomioistuinten työtaakan tosiasialliseen kasvamiseen ja juridisiin ongelmiin. Mitä tarkoitetaan asemakaavaehdotuksen muuttamisella ”yhteisölle epäedullisempaan suuntaan”? Pienikin kaavaan nähtävillä olon jälkeen tehty muutos voi muuttaa kaavan luontovaikutuksia oleellisesti, ja tällaisissa tilanteissa sekä järjestöjen että tuomioistuinten resursseja tullaan mahdollisesti tuhlaamaan turhaan valitusoikeuden selvittämiseksi. Momentti voi toteutuessaan myös lisätä varmuuden vuoksi laadittujen muistutusten määrää. On kohtuutonta, että esitetty säädösluonnos pyrkii valitusoikeutta kaventamalla yhtäältä sallimaan yhteiskunnallista osallistumista yhä pienemmälle joukolle ja toisaalta säilyttää yhä enemmän kaavoituksen lainmukaisuuden arvioinnin vastuuta alati pienenevälle kansalais- ja järjestöjoukolle, joiden käytössä olevat resurssit eivät useinkaan ole järin suuret.

Lopuksi huomioimme, että juridisesti arvioiden valitusoikeuteen liittyvät säännökset tulee esittää säädösteksteissä mahdollisimman yksiselitteisesti niin, ettei tulkinnallisia ongelmia ja epäselvyyksiä ilmene. Kyse on lopulta kunnan jäsenten, järjestöjen ja kuntien perusoikeuksien toteutumisesta. Edellä mainituista syistä vaadimme, että 114 §:n 3 momentti poistetaan säädöksestä.

Pidämme outona, että säädösluonnoksessa esitetään vailla minkäänlaisia perusteluja laajaa valitusoikeutta Suomen metsäkeskukselle. Metsäkeskus on nostettu ainoana tahona esille tässä yhteydessä erikseen ja useaan otteeseen, ja tämä muodostaa yhdenvertaisuuden ja lakiesityksen 2 §:n valossa hyvin erikoisen tilanteen. Esitämme Metsäkeskuksen perustelemattoman erityisaseman poistamista lakiesityksestä tai vähintään asian laajaa ja avointa perustelua.

Kommentit luvusta 19 Kaavan ja muun päätöksen tiedoksiantoa j voimaantuloa koskevat säännökset

-

Kommentti luvusta 20 Erinäiset säännökset

-

Kommentit luvusta 21 Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

-

Kommentit alueidenkäyttölain muuttamisesta (liitelaki, nimike muuttuu laiksi kaavojen toteuttamislaki)

Ks. edellä luvun 1 alla esitetyt kommentit:

Alueidenkäyttölailla on kaavoitusta ja muuta maankäyttöä ohjaavana sektorilakina merkittävä rooli ilmastonmuutoksen hillinnässä ja siihen sopeutumisessa, luonnon monimuotoisuuden vahvistamisessa ja lisäämisessä sekä luontokadon pysäyttämisessä. Niin pitkään kuin ympäristölainsäädäntö rakentuu pääosin itsenäisistä, valtaosin pistemäiseen päätöksentekoon ohjaavista sektorisäädöksistä, on alueidenkäyttölaki toisin sanoen keskeisessä asemassa suomalaisen yhteiskunnan ekologisen kestävyys, hallitusohjelmaan kirjattujen luontokadon torjumista ja hiilineutraaliutta koskevien sitoumusten ja kansainvälisten velvoitteiden toteutumisen ja saavuttamisen kannalta.

Tringa ry korostaa, että nyt nähtävillä ollut säädösluonnos perusteluineen ei vastaa riittävällä tavalla tarpeeseen uudistaa alueidenkäyttöä ohjaavaa lainsäädäntöä kokonaisvaltaisemman suunnittelun ja kestävämpien toimintatapojen suuntaan. Keskeisiä heikennyksiä nykyiseen, jo valmiiksi em. tavoitteiden saavuttamisen kannalta riittämättömään lainsäädäntöön nähden ovat erityisesti maakuntakaavan rooliin liittyvät muutokset sekä maakunta- ja yleiskaavan sisältövaatimuksiin liittyvät asiat, tuulivoiman ohjaamiseen liittyvät minimietäisyydet sekä osallistumis- ja vaikutusmahdollisuuksien oleellinen ja voimakas kaventaminen. Luonnon monimuotoisuuden vahvistamiseksi ja lisäämiseksi sekä luontokadon torjumiseksi säädösluonnosta tulee muokata pistemäisestä ajattelusta ja kapeasta, taloudellisen kestävyys ja elinkeinoelämän lyhyen aikavälin edun priorisoivasta näkökulmasta laaja-alaisen kokonaisuuksien huomioimiseen ja ekologisen kestävyys nostamiseen säädöksen perimmäiseksi lähtökohdaksi.

Kommentit rakentamislain muuttamisesta

Ks. edellä luvun 9 alla esitetyt kommentit:

Tringa ry pitää erinomaisena lisäyksenä lakiuudistuksen yhteydessä rakentamislain sijoittamisen edellytyksiä suunnittelutarvealueella koskevaan pykälään lisättävää säännöstä, jonka perusteella vähintään 10 hehtaarin kokoisten aurinkovoimaloiden rakentaminen edellyttäisi aina yleiskaavaa tai asemakaavaa. Kannatamme lisäystä lämpimästi. Nykytila on ollut ongelmallinen, sillä tällä hetkellä suuriakin aurinkovoimaloita on pyritty edistämään suunnittelutarveratkaisuina ohi kaavoitusprosessin, ja samalla mahdollisesti merkittävien haitallisten luontovaikutusten arviointi on jäänyt tekemättä. Säännös tuo selkeyttä nykytilaan ja ratkaisee tämän ongelman. Ehdotamme kuitenkin rakentamislakiin lisättävän säännöksen tarkentamista siten, että muuhun kuin rakennettuun ympäristöön sijoitettavien aurinkovoimaloiden kohdalla kaavaa edellyttävän rakentamisen raja olisi vähintään 5 hehtaaria.

Luonnos uudeksi alueidenkäyttöasetukseksi viimeistellään ja siitä pyydetään lausunnot syksyllä 2025. Jos haluatte jo nyt antaa siitä kommentteja niin voitte tehdä sen tässä.

-

Leppänen Juho
Tringa ry